

Zekâtlarımız hizmetlerimize

Muhtelif okuyucularımız: “Zekâtımızla yayınlarımızı destekleyebilir miyiz?”

KILIÇ YERİNE KALEM

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Kıyamet günü âlimlerin mürekkebi şehitlerin kanı ile tartılır. Âlimlerin mürekkebi üstün gelir.” 1 Anlaşıyor ki, asrımızın cihad vasıtası dâhilde kılıç değil, kalem ve yazıdır. Sünnette de, günümüzde de kalem, yazı ve mürekkep, kılıçtan daha keskindir.

Eskiden kılıç, dini öğretim zeminine imkân vermeyen istibdat ve taassuba karşı çekilirdi. Oysa günümüz hürriyetler asrıdır; taassupların yıkıldığı, istibdatların çözüldüğü bir çağdayız. Öyleyse eskinin cihad malzemesi olan kılıç günümüzde yerini, kaleme, söze, yazıya, kitaba, iknaya, hitabete, pozitif iletişime, neşriyata, gazeteye, yayın organlarına bırakmıştır.

Risale-i Nur ise milyonların imanını kurtaran bir iman inkılâbı olarak, görevinin başındadır.

Dolayısıyla Nur Talebeleri için Risale-i Nur kisvesinde İman hakikatlerini anlatmak, kalem ve yazı kullanarak kitap, dergi, gazete ve internet gibi yayın zeminlerinde Risale-i Nur hakaikini işlemek, şerh etmek, neşretmek hiç tereddütsüz cihaddır.

BU GÜN SİLÂH ZALİMLERİN OYUNCAĞIDIR

Kur’ân, zekât verilecek sınıflardan birini “fi sebilillah” 2 olarak belirliyor. Fi sebilillah sınıfı dört mezhebe göre i’la-yı kelimetullah yapan sınıftır. Ve dört mezhebe göre, mücahidin kılıcı, kalkanı, ok’u, silâhı, atı, barınağı, yiyeceği ve sair bütün ihtiyaçları bu bütçeden karşılanır. Çünkü eski zamanda cihad malzemeleri bunlardı.

Şimdi ise tek kişinin burnu bile kanamadan bütün dünya insanına ulaşabiliyor, kitap, dergi ve gazete yanında internet, sosyal medya ve mobil hizmetler de dâhil birçok gerçek ve sanal zeminde iman hakikatleri tebliğ edilebiliyor. Silâh ve kurşun ise, zalimlerin oyuncağı olmuştur.

Öyleyse bu günün cihadı manevî bir boyut kazanmıştır. Bediüzzaman’ın, “Dâhildeki cihad-ı mânevî, mânevî tahribata karşı çalışmaktır ki, maddî değil, mânevî hizmetler

lâzımdır.” 3 dediği mesele budur.

Keza Bediüzzaman diyor ki: “Nasıl ki eski zamanda İslâmiyet’in terakkîsi, düşmanın taassubunu parçalamak ve inadını kırmak ve tecavüzatını defetmek silâh ile, kılıncı ile olmuş; istikbalde, silâh, kılıncı yerine, hakikî medeniyet ve maddî terakki ve hak ve hakkaniyetin manevî kılıncıları düşmanları mağlûp edip dağıtacak.” 4 Öyleyse, “berahin-i katia”, yani bürhanlar ve hikmetler, yani Sözler ve Risaleler, bu zamanın elmas kılıncıdır, 5 seyfülislâmıdır, İslâm’ın kılıncıdır. 6

Bediüzzaman, Risale-i Nur dâvâsının zekâtı hak ettiğini şöyle beyan ediyor: “Bir zamandan sonra o Medresetü’z-Zehrâ, İslâmiyete ve insâniyete göstereceği hizmetle, şüphesiz bir kısım zekâtı bil’istihkak kendine münhasır edecektir.” 7

ZEKÂTLARIMIZI SADÂKA-İ CARİYE KILALIM

Gazetemiz Yeni Asya her gün Risale-i Nur’un hakikatlerini neşretmek için çıkar. Klâsik bir gazete değildir. Gayesi ticaret değildir. Bir gazete konseptinde çıkmakla beraber, zayıf omuzlarında kutsî bir vazife yükü vardır. Yaklaşık elli yıldan beri bu görevini sürdürmektedir. Bu görevi ile Yeni Asya anadan, yardan, serden geçmiş, haktan ve hakikatten başka hiçbir mercie, hiçbir güce, hiçbir maslahata boyun eğmemiştir. Sürç-ü lisanı olmuştur mutlaka. Fakat niyeti halistir.

Yeni Asya bu duruşunu -Allah diledikçe ve gücü oldukça- kıyamete kadar sürdürmek emelindedir. Öyleyse Yeni Asya’nın, hamiyet ve kerem sahibi insanların zekâtlarını almaya istihkakı vardır. Ve Yeni Asya’yı zekâtlarıyla güçlü tutmak, hakkın hatırını âli tutanlar için bir görevdir.

Daha da ötesi, bu gün Yeni Asya’ya bir kuruş bile katkı verebilmek sadâka-i cariye niteliğindedir. Yani o bir kuruş, biz ölsek bile sevabı eksilmeyen, kesilmeyen bir Cennet çeşmesi hükmündedir.

Bu günlerde oruçlu ağızlarımızla zekâtımızı böyle bir hizmet zeminine ulaştırmak için yayınlarımızı zekâtımızla desteklemek, güzelliğe bin güzellik katmak demektir.

DUÂ

Allah’ım! Orucumuzu kabul buyur! Namazımızı makbul kıl! Zekâtımızı razı olduğun infaklardan eyle! Duâmızı reddetme! Kusurlarımızı yüzümüze vurma! Günahlarımızı affet! Âmin.

Dipnotlar:

1- Suyûti, el Câmiu’s Sağir, No: 10026; İbn Abdilberr, Câmiu Beyâni’l- İlm, No: 139.

2- Tevbe Sûresi: 60.

3- Emirdağ Lâhikası, s. 48.

4- Hutbe-i Şamiye, s. 98; Tarihçe-i Hayat, s. 94, 149.

5- Tarihçe-i Hayat, s. 105, 243.

6- Tarihçe-i Hayat, s. 244.

7- Münâzarât, s. 129, 130.